

**ÉSZREVÉTELEK AZ ÚJ FÚZIÓS ŰRLAP, VALAMINT A FÚZIÓS
ELJÁRÁSOKHOZ KAPCSOLÓDÓ INFORMÁLIS
EGYEZTETÉSEKRŐL SZÓLÓ TÁJÉKOZTATÓ
TERVEZETÉRŐL SZÓLÓ NYILVÁNOS KONZULTÁCIÓHOZ**

2011. NOVEMBER 15.

Allen & Overy Budapest

0098050-0000217 BD:943636.1

1. BEVEZETÉS

A Morley Allen & Overy Iroda megiszteltetésnek tartja a lehetőséget, hogy a Gazdasági Versenyhivatal (a **GVH**) által közétett, a vállalkozások összefonódásának engedélyezése iránti, a tisztességtelen piaci magatartás és versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a **Tpvt.**)^{24.} §-a szerinti kérelemhez rendszeresített űrlap (az **űrlap**), illetve a hozzá kapcsolódó útmutató (az **Útmutató**) tervezetéhez, és az összefonódások vizsgálatával foglalkozó eljárásokhoz kapcsolódó informális egyeztetésekről szóló tájékoztató tervezetéhez (a **Tájékoztató**) kapcsolódóan kifejezheti a véleményét.

Üdvözlendőnek tartjuk azt a tényt, hogy a GVH a több, mint tíz éve alkalmazott fúziós űrlap megújítását tervezi, összhangba hozva egyrészt a kérdéseket az időközben bekövetkezett jogszabályváltozásokkal, különös tekintettel az engedélyezés érdemi vizsgálatát megalapozó, a verseny jelentős csökkenésére épülő teszt bevezetésére, illetve a kialakult jogalkalmazási gyakorlatra.

Különösen üdvözlendőnek tartjuk azt – a gyakorlatban informálisan már megvalósuló, ám formálissá nem tett – az előrelépést, amely szerint a GVH igyekszik csökkenteni a versenyt érdemben nem érintő, ám mégis engedélykötelesnek minősülő összefonódások kapcsán a fúziós űrlap kitöltésével járó adminisztratív terhet. Ebben a tekintetben elfogadhatónak tartjuk azt a megközelítést, hogy a GVH ezt a törekvést továbbra is egyetlen űrlap alkalmazásával kívánja megvalósítani – azaz nem vezet be külön, egyszerűsített űrlapot – akként, hogy az űrlap egyes részeinek kitöltését nem teszi kötelezővé a versenyt érdemben nem érintő összefonódások kapcsán. Javasoljuk ugyanakkor a választott forma konkrét megvalósításának újragondolását, nézetünk szerint ugyanis a javasolt keretek között túlságosan szélesre nyitja a GVH a kaput a részletes válaszadásra kötelezett összefonódások kapcsán (azaz túl alacsonyra teszi a mércét a tekintetben, hogy mikor minősül egy piac érdemben érintettnek).

2. ÁLTALÁNOS ÉSZREVÉTELEK AZ ŰRLAPPAL KAPCSOLATBAN

Jelentős előrelépésnek tartjuk a korábbi űrlaphoz képest azt, hogy az űrlap VI. és VII. fejezetének kitöltése nem minden fúzió esetében kötelező. A jelenlegi magyar fúziós űrlap kitöltése nemzetközi összehasonlításban is kifejezetten terhesnek minősíthető, ezért minden ezzel kapcsolatos ésszerű könnyítést pozitívnak tartunk.

Nézetünk szerint a bekérendő adatok részletessége szempontjából alapvetően három tipikus esetkörüre érdemes felkészülni a fúziók során.

- (a) A legegyszerűbben megítélhető első esetkört azok a fúziók jelentik, amelyekben lényegében semmilyen horizontális átfedés vagy vertikális, illetve egyéb típusú kapcsolódás nincs a felek tevékenységei között, és így a hatósági eljárás tulajdonképpeni tartalma nem több, mint annak megerősítése, hogy a küszöbszámok teljesülnek-e.
- (b) A második esetkörbe tartozó fúziók azok, ahol ugyan van némi átfedés a felek tevékenységében, de összetettebb vizsgálat nélkül is nyilvánvaló, hogy a tranzakció nem vet fel versenyaggályokat.
- (c) A harmadik esetkör tulajdonképpen a *"II. fázisban"*, tehát teljeskörű eljárásban vizsgált fúziók köre, amelyek esetében a legrészletesebb adatokra és elemzésekre lehet szükség.

Mivel az űrlap VI. és VII. pontjában foglalt kérdések megválaszolása az első és második csoportba tartozó, egyszerűbb megítélésű fúziók esetében nem feltétlenül szükséges, pozitívnak tartjuk, hogy a VI. és VII. fejezet kitöltését az űrlap bizonyos piaci részesedési küszöbértékek teljesülésétől teszi függővé. Úgy látjuk azonban, hogy az űrlap ezeket a küszöbértékeket rendkívül alacsonyan

határozza meg. Emiatt továbbra is számos olyan összefonódás néz majd szembe indokolatlanul magas adminisztratív terhekkel, amelyek elbírálásához nyilvánvalóan szükségtelen a VI. és VII. fejezetben foglalt kérdésekhez hasonló mélységű vizsgálat.

Álláspontunk szerint a küszöbszámok túlzottan alacsonynak tűnnek, két benchmarkhoz képest is. Egyrészt, sokkal alacsonyabbak, mint azok a küszöbszámok, amelyeket a hatóság meghatározott az egyszerűsített- és teljeskörű eljárásban engedélyezhető összefonódások megkülönböztetésének szempontjairól szóló, 1/2003. sz., módosított közleményében (a **Közlemény**). Másrészt, a küszöbszámok sokkal alacsonyabbak a Bizottság által a Form CO-ban meghatározott küszöbszámoknál is.

2.1 Összehasonlítás a Közlemény küszöbszámaival

Elfogadhatónak tartjuk azt a megközelítést, mely szerint a hatóság a VI. és VII. fejezetben leírt részletes adatokat olyan fúziók esetében is meg kívánja vizsgálni, amelyek nem feltétlenül érik el a Közleményben foglalt értékeket. Ezért indokolt lehet, hogy az erre vonatkozó küszöbszámokat az űrlap a Közleménynél alacsonyabban határozza meg. Ugyanakkor, túlzottnak tekintjük a küszöbszámok csökkentését a Közleményhez képest, mivel ez olyan fúziók esetében okoz további adminisztratív terheket, amelyek nyilvánvalóan nem vetnek fel versenyaggályokat.

Így például, pusztán csak egy 10%-os horizontális átfedés (sőt, akár potenciális átfedés) esetében is kitöltendő az űrlap VI. és VII. fejezete. Ezzel szemben a Közlemény a 20%-nál kisebb horizontális átfedést eredményező fúziókra kimondja, hogy azok esetében az engedély nyilvánvalóan nem tagadható meg, és ezért egyszerűsített eljárásban bírálандók el. Hasonlóképpen, nem konzisztens a Közleménnyel a vertikális és portfólió hatással érintett piacok esetében a 15%-os küszöb (ami a Közlemény esetében 25%).

Ugyanakkor, az űrlapban meghatározott részesedések esetében alaposan feltételezhető, hogy nem merülnek majd fel versenyaggályok. Ezért a fúzió tipikusan a VI. és VII. fejezetben foglalt kérdések részletes megválaszolása nélkül is megítélhető.

Továbbá, a Közlemény szerint egyszerűsített eljárásban bírálандó el a fúzió, ha a felek részesedése ugyan meghaladja a fenti értékeket, de a növekmény kevesebb mint 5% (és az egyéb feltételek is teljesülnek). Álláspontunk szerint hasznos lenne, ha az űrlap is tartalmazna egy ehhez hasonló szabályt, amelynek eredményeként elkerülhető lenne a VI. és VII. fejezetek kitöltése, ha a piaci részesedések növekedése (azaz a tényleges változás) elhanyagolható.

2.2 Összehasonlítás a Form CO küszöbszámaival

Bár az űrlap rendszerén érezhető a Bizottság Form CO-jának¹ hatása, az űrlapban szereplő küszöbszámok azonban a Form CO-val nem konzisztensek. Az űrlap szerinti "érdemi átfedés" és "érdemi kapcsolódás" már jóval kisebb piaci részesedések esetében megvalósul, mint amilyen részesedéseknél egy piac a Form CO alapján "affected market"-nak minősül.

Így különösen, horizontális átfedés esetében a Form CO szerint egy piac akkor minősül "affected market"-nak, ha a felek együttes részesedése 15%-ot ér el – ezzel szemben ugyanez az érték az űrlapban mindössze 10%. A nem horizontálisan (vertikális, vagy kiegészítő viszonyban levő termékek) kapcsolódó piacok esetében a különbség még nagyobb, mivel az űrlap 15%-os küszöbértékével szemben a Form CO küszöbszáma 25%. Ugyanilyen különbséget találunk azon piacok esetében is, amelyeket az űrlap a potenciális verseny miatt tekint érdemben átfedőnek – ez a szám az űrlap esetében mindössze 15%, míg a Form CO esetében 25%.

¹ A Bizottság által alkalmazott fúziós bejelentési űrlap, lásd a Bizottság 802/2004/EK rendeletét a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről szóló 139/2004/EK tanácsi rendelet (a **Fúziós Rendelet**) végrehajtásáról, I. melléklet.

Megjegyezzük, hogy a nem horizontális hatások felmérése tekintetében a magyar gyakorlat az Európai Bizottság gyakorlatához képest abban a tekintetben is szigorúbb, hogy míg utóbbi a II. fázisú vizsgálat feltételeként a 30%-os részesedést határozza meg, mint ökölszabályt, addig a GVH 25%-os küszöböt határoz meg. Ugyan nem tárgya a jelen konzultációnak, ám javasoljuk annak átgondolását is, hogy a Közleményben rögzített részesedési küszöböt emelje meg a GVH. (Amely álláspontunk szerint végső soron az űrlapban rögzített "kapcsolódó piac" meghatározáshoz kötődő részesedési küszöb további emelését különösen szükségessé tenné.)

2.3 A kérdések megválaszolása

A válaszadással kapcsolatban egy formai és egy tartalmi észrevételünk van.

Az Útmutatóban a 6. oldal 1. bekezdésénél szereplő szöveg szerint a kérelmezőnek *"nem a jelen űrlap üres részeit kell kitöltenie, hanem ... a helyzetének megfelelő dokumentumot kell létrehoznia"*. Álláspontunk szerint érdemes lenne még hangsúlyosabban egyértelműsíteni, hogy a hatóság az összes kérdés tételes, egyenként történő megválaszolását nem követeli meg, így elegendő a kérdéseknek megfelelő információknak az űrlap struktúrájában történő megfogalmazása (azzal, hogy a válasznak minden olyan információt tartalmaznia kell, amit a kérdések megkövetelnek). Így például, érdemes lenne kifejezetten utalni arra, hogy fejezetenként egyetlen, összefüggő szöveggel is lehet válaszolni a például az V., VI, és VII. fejezetekben szereplő kérdésekre. Ezzel sok esetben számos ismétlés lehet elkerülhető, az űrlap áttekinthetőbb és könnyebben kezelhető lehet mind a felek, mind a hatóság számára.

A tartalmi észrevételünk az, hogy meglehetősen valószínűtlen egy olyan fúzió, ahol a VI. és VII. fejezetben szereplő összes kérdés releváns lesz, illetve még ha az adott kérdések relevánsak is, a felek elegendő információval rendelkeznek ahhoz, hogy az összes kérdésre választ adjanak. Például, a felek számos fúzió esetében vélhetően nem rendelkeznek részletes információval a kínálati helyettesítésről (VI.2.27), a versenytársak forgalmazási szerződéseinek tipikus időtartamáról (VI.2.13), arról, hogy milyen iparági érdekképviselői szervezetek milyen adatokat, milyen bontásban gyűjtenek (VI.2.30), vagy a versenytársak árainról (VI.2.46) illetve piaci részesedéseiről évekre visszamenőleg (VI.2.49). Hasonlóképpen számos fúzió esetében nem relevánsak a szállítással kapcsolatos kérdések (pl. tartalomszolgáltatás), illetve egy stb.

Javasolnánk az űrlapban kifejezetten rögzíteni, hogy ha a kérelmező ezeket a kérdéseket nem válaszolja meg, hanem jelzi, hogy azok nem relevánsak vagy azokról nem rendelkezik információval, akkor ez nem vezet hiánypótláshoz.

2.4 Összegzés

Álláspontunk szerint az űrlap akkor lehetne a leghatékonyabb segítség mind a hatóság, mind pedig a felek számára, ha azokat a kérdéseket tartalmazná, amelyek megválaszolása egy adott összefonódás esetében *tipikusan* szükségesek az elbíráláshoz. Álláspontunk szerint azonban a VI. és VII. fejezetben szereplő kérdések vizsgálata *tipikusan nem szükséges* olyan összefonódások esetében, amelyek mindössze a fenti 10% illetve 15%-os részesedési küszöbököt teljesítik. Így ezekben az esetekben véleményünk szerint indokolatlan terhet jelenthet főszabállyá tenni a jelentős terhet jelentő VI. és VII. fejezetek kitöltését.

Ilyen fúziók esetében megfelelőbbnek tartjuk azt a megoldást, hogy a hatóság külön adatkérés, vagy az előzetes egyeztetés eredményeképp a felek kérelembe foglalt adatszolgáltatása révén szerzi be a VI. és VII. fejezet szerinti adatokat – amennyiben az V. fejezetben megadott adatok és a piacról szerzett információk alapján ennek szükségét látja.

3. ÉSZREVÉTELEK A TÁJÉKOZTATÓVAL KAPCSOLATBAN

Üdvözlendő előrelépésnek tartjuk, hogy a GVH az összefonódások elbírálásával kapcsolatos informális egyeztetések lehetőségére külön tájékoztatóban hívja fel a figyelmet, sőt a hatékony ügyintézés érdekében bátorítja is erre a feleket. Különösen üdvözlendő azon körülmény, hogy a GVH – az egyes korábbi ügyekben egyébként már követett gyakorlattal összhangban – rögzíti azt is, hogy jellemzően milyen résztvevői körre számíthat a kérelmező az informális egyeztetések kapcsán és ebben a körben biztosítja a Versenytanáccsal való konzultáció lehetőségét már az eljárás korai szakaszában, sőt az eljárás megindulását megelőzően.

Az egyeztetéseken a GVH oldaláról történő résztvevői kör, a GVH jellemző kapcsolattartójának azonosítása kapcsán javasoljuk az Útmutató és a Tájékoztató összhangjának átgondolását. E tekintetben nem világos, hogy az Útmutató 14. pontjában részletezett "Előzetes egyeztetés" kategóriája milyen viszonyban van a Tájékoztatóban tárgyalt egyeztetésekkel. Javasoljuk annak egyértelműsítését, hogy – amennyiben az Útmutató szerinti egyeztetés kategóriájának elkülönítését a GVH továbbra is szükségesnek tartja – a két kategória nem átfedő.

Megfontolandónak tartjuk továbbá annak átgondolását is, hogy a Tájékoztató 25. pontjában tárgyalt "Köztes egyeztetés" miképpen hangolható össze a közigazgatási eljárás szabályaival. Egy oldalról üdvözlendőnek tartjuk azt a gyakorlatias megközelítést, mely szerint számos olyan helyzet állhat elő egy összefonódás elbírálása során, ahol szükség van a felek és a GVH közötti egyeztetésre, amelynek során olyan részletkérdésekre is ki kell térni, amely az informális jelleget indokolja. Más oldalról nem téveszthető szem elől az a körülmény sem, hogy a Tájékoztató által definiált köztes egyeztetés minden esetben egy már benyújtott kérelem elbírálásához kötődő, folyamatban levő közigazgatási eljárás valamely mozzanatának minősül. Így javasoljuk annak megfontolását, hogy a Tájékoztató – kiegészítve annak 7. pontját – egyértelműen utal arra a körülményre, mely szerint a köztes egyeztetés nyilvánvalóan valamely eljárási cselekményhez kötődik, ily módon az egyeztetés ténye és tárgya – az adott körülményhez igazodóan, a szükséges módon és mértékben – rögzítésre kerül.

4. EGYÉB ÉSZREVÉTELEK

A továbbiakban az űrlap és a tájékoztató egyes pontjaihoz fűzött, illetve technikai jellegű észrevételeinket ismertetjük.

Útmutató Bevezetés 8. a) pont, Függelék bevezető

A jelenlegi gyakorlatnál jóval terhesebbnek, és indokolatlannak tartjuk, hogy az űrlap megfelelő részében részletesen be kell mutatni mindazokat az információkat, amelyek az összefonódást létrehozó szerződésekben szerepelnek ugyan, de az *"ügy elbírálása szempontjából semmilyen relevanciával nem bíró (pl. munkaügyi pénzügytechnikai)"* információnak minősülnek. Megfelelőnek tartanánk annak a jelenlegi gyakorlatnak az űrlapban történő megjelenítését, amely szerint elegendő ezen részek eredeti nyelven történő benyújtása.

Útmutató II.1

Nem világos, hogy a közvetlen résztvevők felsorolásában miért szerepelteti az útmutató a *"közvetlen vagy **közvetett** közös irányítást megszerző"* vállalkozásokat. Megítélésünk szerint ugyanis ezen utóbbi vállalkozások nem minősülnek közvetlen résztvevőnek a Tpv. 26. §-a alapján.

Űrlap II.1.2. és II.3.1.

Az kérdések szerinti irányítási illetve tulajdonosi viszonyok bemutatása a korábbi űrlapban táblázatos formában történt. Úgy tűnik, hogy a táblázat az új űrlapban nem kötelező. Kézenfekvőnek,

áttekinthetőnek és elegendőnek tűnne ehelyett az irányítási viszonyok ábrán illetve szükség szerint az ábrához fűzött magyarázattal történő bemutatása. A szöveg azonban azt sugallja, hogy az ábrán felül egyéb bemutatásra is szükség lehet ("ábrázolja rajzzal **is** az összefonódás előtti és utáni irányítási viszonyokat"). Javasoljuk ennek egyértelműsítését, például azzal, hogy a kérdés elsősorban ábra beadását kéri.

Útmutató II.2.

A közvetlen résztvevőnek nem minősülő vállalkozásokról szóló első franciabekezdés alapján úgy tűnik, hogy nem minősül közvetett résztvevőnek a T vállalkozást közösen irányító A vállalkozás, ha a tranzakció során a T vállalkozást vele közösen irányító B vállalkozás adja át irányítást biztosító részesedését C vállalkozás számára. Javasoljuk pontosítani a megfogalmazást.

Űrlap II.3.2

Álláspontunk szerint a kérdés túlzottan tág, elegendő lenne a Magyarország szempontjából releváns kapcsolatok bemutatása. Egy sok száz leányvállalattal rendelkező nemzetközi vállalat esetében a kérdés e jelenlegi formájában szükségtelenül széles körű információkra terjed ki.

Űrlap II.3.2.a)

Nem világos, hogy mi az indoka az irányítási viszonyok feltüntetésének ebben a pontban. Az irányítási kapcsolatok ugyanis feltüntetésre kerülnek a vállalkozáscsoport bemutatásánál, így például a II.1.2.b) vagy a II.3.1. pontokban.

Útmutató II.3.2.

Álláspontunk szerint nem tipikus az, hogy az összes kizárólagossági, hasznosítási stb. szerződés releváns az összefonódás megítélése szempontjából. Nagyobb vállalatcsoportoknál elképzelhető például, hogy az összefonódással nem érintett más üzletágban, vagy más országban jellemző a kizárólagossági kikötések alkalmazása. Ilyen esetekben indokolatlan lehet ezeknek a szerződéseknek a bemutatását megkövetelni.

Álláspontunk szerint megfelelőbb megoldás lenne, ha azokban a kivételes esetekben, amikor ezeknek a kapcsolatoknak jelentősége lehet, a hatóság egyedi adatkérésben nyilatkoztatja erről a feleket.

Űrlap III.1 (és küszöbszámok általában)

Megfontolandónak tartjuk azt, hogy a – Bizottság gyakorlatával összhangban a – küszöbszámok bemutatása az űrlapban ne cégenként történjen. Ehelyett elegendőnek tartanánk, ha csupán a vállalkozáscsoportok releváns, Tpv. 27. § szerint korrigált és kiszámított árbevételi adatai kerülnek bemutatásra. A bemutatás egy olyan egyszerű táblázatban történhetne, amely lehetővé teszi a Tpv. 24. § szerinti küszöbszámok gyors ellenőrzését.

A küszöbszámok ellenőrzésének nagy jelentősége akkor van, ha egy vállalkozás elmulasztja a bejelentést, vagy akként érvel kérelmében, hogy az összefonódás nem engedélyköteles, mivel nem éri el a küszöbszámokat. Mindez azonban kivételnek minősül azon tipikus esetekhez képest, amikor a bejelentéssel gyakorlatilag maga is elismeri, hogy a fúzió engedélyköteles. Ezért a bejelentési űrlapok esetében indokolatlannak tartjuk megkövetelni a cégenként történő lebontást. Amennyiben a hatóság mégis tételesen ellenőrizni kívánja az árbevételi adatokat, akkor azt az űrlap mellékletei alapján továbbra is megteheti.

Amennyiben a hatóság továbbra is a vállalkozásonként történő bontás mellett döntene, akkor is megfontolandónak tartanánk a II.1. kérdésben foglalt táblázat 1-től 2.4-es sorainak összevonását, mivel ezekben az esetekben a cégek teljes árbevételét hasonló módon kell figyelembe venni (a teljes árbevétel releváns lesz). Ezzel szemben a 2.5. pont különálló feltüntetése a közös irányításból fakadó eltérő számítási módszer miatt továbbra is indokolt lehet. A táblázat formátuma a jelenlegi űrlap struktúrájában indokolt volt, mivel az a vállalatcsoport irányítási viszonyainak bemutatását is hasonló táblázatban írta elő. Az új űrlap azonban – véleményünk szerint helyesen – nem kér táblázatot az irányítási viszonyok bemutatásakor, így véleményünk szerint a II. pontban szereplő táblázat formátuma egyszerűsíthető.

Űrlap III.3.

Az EU-s küszöbszámok bemutatását még – a fent tárgyalt bevételi adatok részletezésénél is – kevésbé látjuk indokoltnak, különösen nem ilyen nagy részletességgel. Így különösen, a felek a legtöbb esetben már pusztán a Fúziós Rendelet 1. cikk (3) bekezdésének d) pontja szerinti 100 millió eurós árbevételi küszöbszám nem teljesülése nyomán tisztában vannak vele, hogy a tranzakció nem közösségi léptékű. A felek ilyen esetben jellemzően nem is számítják ki a többi küszöbszám teljesülését, így a jelen pont kitöltése indokolatlan adminisztrációs többletterhet jelenthet a számukra.

Űrlap V. fejezet bevezető, "érdemi kapcsolódást eredményező piacdefiníció pár"

Az űrlap ezen pontja véleményünk szerint nem teljesen egyértelmű, együtt olvasva az útmutató 14. oldalán szereplő 11. pontjával. Az útmutatóban említett példa szerint akkor minősül a kapcsolódás érdeminek, ha a részesedések mindkét piacon 15% feletti. Ezzel szemben az Űrlap egyes számot használ: *"az adott piacon aktív résztvevő (vagy résztvevők együttes) részesedése legalább 15%"*. Javasolnánk A Form CO 6.III.b) pontja szerint a vertikálisan kapcsolódó piacok már akkor is érintettek minősülnek, ha a részesedések akár csak az egyik piacon meghaladják a 25%-ot. Hasonló megoldást választ a Form CO 6.3.c) pontja is. Javasolnánk egyértelműsíteni, hogy ehhez hasonló megoldást követ-e az űrlap is.

Űrlap V. fejezet bevezető – potenciális verseny

Az űrlap a potenciális versenyhez lényegében ugyanazt a következményt fűzi, mint a tényleges versenyhez – ti. a piac érdemben átfedőnek illetve kapcsolódónak fog minősülni, már akkor is, ha az egyik fél piaci részesedése eléri a küszöbszámot, a másik fél pedig potenciális belépő a piacon. Nem tartjuk konzisztensnek ezt a megközelítést a GVH által a piacmeghatározással kapcsolatosan kiadott közleménnyel, különösen annak 8.3. pontjával, amelyik kimondja, hogy a potenciális verseny és a kínálati helyettesítés különböző fogalmak. Míg a kínálati helyettesítés lényegében a piacmeghatározást szélesíti, a potenciális verseny a belépés témakörében értékelhető részletesen. Emiatt a különbség miatt indokolatlannak tartjuk, hogy a potenciális versenyhez az űrlap ugyanolyan piaci részesedési küszöböt társít, és ezzel ugyanolyan következményeket fűz, mint a piacon ténylegesen, helyettesítés nyomán fennálló horizontális átfedéshez vagy vertikális kapcsolódáshoz.

Megjegyezzük, hogy a Bizottság Form CO-ja a kérdést úgy kezeli, hogy közben konzisztens marad a potenciális verseny és a tényleges helyettesítés közötti koncepcionális különbségekhez. Így a Form CO szerint az érintett piachoz hasonló módon kezeli azokat a piacokat, amelyeken a felek bármelyike potenciális versenytársa a másiknak, és a piacon jelen lévő fél részesedése legalább 25%. Ez azonban magasabb az átfedő piacoknál előírt 15%-nál, összhangban azzal, hogy a potenciális verseny szerepe csekélyebb, mint a tényleges helyettesítésé. Továbbá, az űrlaptól eltérően, a Form CO vertikális és más módon kapcsolódó piacokat nem minősít érintett piacnak potenciális belépés esetében.

Javasoljuk, hogy az űrlap a Form CO-nak megfelelő rendszerben kezelje a potenciális belépéssel kapcsolatos kérdéseket.

Űrlap V.1.1.

Bár indokoltnak látjuk azon termékek felsorolását, amelyekkel a felek Magyarországon reálisan megjelenhetnek [a) alpont], indokolatlannak tartjuk az űrlap ezen pontján az összes ilyen termék gyártási és forgalmazási adatainak megadását. Álláspontunk szerint ezen adatok megadása elegendő lenne az érdemben átfedő illetve kapcsolódó piacok esetében, a VI. illetve VII. fejezetben, amennyiben ezekre szükség van. Semmiképpen sem indokolt ezeknek az információknak a megadása azok termékekre vonatkozóan, amelyek esetében semmilyen – akár érdemi akár csekélyebb – átfedés vagy kapcsolódás nem merül fel.

Űrlap V.4.1. és V.7.1

Jelentős előrelépésnek tartjuk azt a megközelítést, amely kizárólag az érdemi átfedést és kapcsolódást mutató piacokra koncentrál. Ezzel a megközelítéssel azonban nem tartjuk konzisztensnek az űrlap V.4.1. és V.7.1. pontjait, amelyek az érdemi átfedés és kapcsolódás hiánya esetén is megkövetelik a felektől a részesedések, piacméretre vonatkozó becslések megadását. Nézetünk szerint ugyanis ezen piacok esetében önmagában az a nyilatkozat releváns, mely szerint az együttes részesedés nem éri el az érdemi átfedést vagy kapcsolódást kiváltó részesedési küszöböt.